

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců Mgr. Jiřího Gottwalda a JUDr. Miroslavy Honusové v právní věci žalobce **TRUL DISTILLERS spol. s r.o.**, se sídlem Heřmanovice 364, PSČ 793 74, proti žalovanému **Generálnímu ředitelství cel** se sídlem Praha 4, Budějovická 7, o žalobě proti rozhodnutí Celního ředitelství Olomouc ze dne 2.12.2010 č.j. 7971-6/2010-130100-21, ve věci daňové exekuce,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Celního ředitelství ze dne 2.12.2010 č.j. 7971-6/2010-130100-21 se **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 2.053,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání shora označeného rozhodnutí Celního ředitelství Olomouc [jehož působnost přešla s účinností od 1.1. 2013 na žalovaného (dále jen žalovaný)], kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Celního úřadu Šumperk (dále jen celní úřad) ze dne 9.7.2010 č.j.

7069/2010-096200-021 – exekučnímu příkazu na přikázání jiné pohledávky (poddlužník : TRUL holding a.s.).

Namítá, že:

- 1) žalovaný ve výroku uvedl toliko odkaz na § 50 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů (dále jen ZSDP), takže vzniká pochybnost, zda postupoval v souladu s § 50 odst.3 ZSDP, když na tento odstavec konkrétně neodkazuje;
- 2) celní úřad ve výroku exekučního příkazu uvedl toliko odkaz na § 73 odst. 6 písm. a) ZSDP, zatímco podle § 32 odst. 2 písm. d) ZSDP musí rozhodnutí obsahovat výrok s uvedením právních *předpisů*, t.j. nejen jednoho;
- 3) ve výroku rozhodnutí celního úřadu zcela absentuje odkaz na věcnou a místní příslušnost celního úřadu, na základě nichž by bylo možno přezkoumat, zda je rozhodnutí vydáno příslušným správcem daně – rozhodnutí je proto nicotné;
- 4) platební výměry na penále (položky 1 – 15) uvedené v exekučním příkaze nemohou být exekučním titulem, protože část sdělených penále byla uhrazena. Žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) č.j. 8 Afs 107/2005-53;
- 5) v exekučním příkaze je uvedeno „výkaz vykonatelných rozhodnutí“, což není žádný z pojmů podle § 73 odst. 4 ZSDP, takže chyběl řádný exekuční titul;
- 6) odůvodnění rozhodnutí obou stupňů jsou nepřezkoumatelná, když nejsou uvedeny konkrétní důvody, že hrozí nebezpečí zmaření vymáhání;
- 7) evidence daňového účtu žalobce byla vedena chybně, což připustil žalovaný, podle žalobce je proto nepřezkoumatelná výše jeho nedoplatků. Rozhodnutí ministerstva financí o prominutí má podstatný vliv, bylo zaevidováno s velkým časovým odstupem. Vliv na výši vymáhané částky má také částka 9 miliónů Kč od ručitele Factoring České spořitelny a.s., zaevidovaná na účtu žalobce v rozporu s § 59 odst.5 ZSDP;
- 8) napadeným rozhodnutím byla nařízena exekuce pro vykonatelný nedoplatek ve výši 849 271 Kč, ovšem přikázány byly pohledávky v celkové výši cca. 60 mil. Kč. Žalobce dovozuje z této skutečnosti porušení § 2 odst. 2 ZSDP – zásady přiměřenosti.

Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby. K jednotlivým žalobním bodům uvádí:

- 1) žalovaný se řídil § 50 ZSDP jako celkem;
- 2) při daňové exekuci se nepostupuje podle žádného hmotněprávního předpisu, jen podle ZSDP, § 32 odst. 2 písm. d) ZSDP je třeba vykládat logicky ;
- 3) nicotné je jen rozhodnutí, které trpí natolik intenzivními vadami, že jej vůbec nelze považovat za rozhodnutí, což není případ daného exekučního příkazu;
- 4) žalovaný nesouhlasí s tím, že by se platební výměr stal zcela bezpředmětným po částečném uhrazení částky;
- 5) exekučním titulem jsou vykonatelná rozhodnutí, jimiž se ukládají peněžitá plnění. Slovo „výkaz“ lze nahradit synonymy „evidence“ či „soupis“, byla tím jen reflektována situace, že vykonatelných rozhodnutí bylo celkem 15;
- 6) poukazuje na konkrétní okolnosti, z nichž vyplývá hrozba zmaření vymáhání;
- 7) celní úřad zohlednil již uhrazené částky, žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí detailně popsal, jak celní úřad dospěl k výpočtu vymáhané částky;
- 8) § 2 odst.2 ZSDP nebyl porušen, pohledávka je ve smyslu § 312 zákona č. 99/1963 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen o.s.ř.) postižena jen do výše dlužné částky včetně exekučních nákladů.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů - dále jen s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Z obsahu správních spisů soud zjistil, že celní úřad vydal dne 9.7.2010 exekuční příkaz na přikázání jiné pohledávky (dlužník – žalobce, poddlužník – TRUL holding a.s.), s tím, že příkaz obsahuje 15 položek, konkretizovaných číslem jednacím, datem vydání, původní částkou, částkou aktuálního nedoplatku a dnem splatnosti, to vše pod nadpisem Výkaz vykonatelných rozhodnutí, přičemž je uvedeno, že dlužník nezaplatil vykonatelný nedoplatek v celkové výši 832 619 Kč (což zcela odpovídá součtu jednotlivých aktuálních nedoplatků) a tato částka byla zvýšena o exekuční náklady ve výši 16 652 Kč (tj. celkem 849 271 Kč). Exekuční příkaz obsahuje dále výčet pohledávek dlužníka (213 položek, konkretizovaných číslem faktury, datem a částkou, celková částka není vyčíslena, ale součet již jen prvních 20 položek činí 3 461 451,10 Kč). Podkladem pro exekuční příkaz byly platební výměry na úrok z prodlení, jimiž celní úřad vyrozumíval žalobce, a jež odpovídají seznamu uvedenému v exekučním příkazu. Odvolání žalobce bylo zamítnuto napadeným rozhodnutím Celního ředitelství Olomouc. V záhlaví tohoto rozhodnutí je uveden odkaz na § 50 ZSDP, ve výroku pak odkaz na § 50 odst.6 ZSDP.

Ust. § 50 ZSDP upravuje postup odvolacího orgánu a obsahuje celkem 8 odstavců. Pokud správní orgán odkazuje na určité ustanovení jako na celek, pak tento odkaz v sobě zahrnuje nepochybně i odkaz na jednotlivé odstavce tohoto ustanovení. Žalobní námitka 1) je formulována velmi obecně a není z ní ani v náznaku patrné, jakým konkrétním způsobem měla být podle žalobce zkrácena jeho práva tím, že v napadeném rozhodnutí není uveden odkaz přímo na § 50 odst.3 ZSDP. Takto formulovanou námitku tedy nemohl soud blíže posoudit.

Pokud jde o žalobní námitku 2), dospěl soud k závěru, že jakkoli ust. § 32 odst. 2 písm. d) ZSDP stanoví, že jednou ze základních náležitostí rozhodnutí je výrok s uvedením právních předpisů, podle nichž bylo rozhodováno (právní předpisy jsou tedy zákonodárcem užity v množném čísle), je smyslem tohoto ustanovení uvedení zákonných ustanovení, jichž bylo při rozhodování užito. Jsou-li pak tato ustanovení obsažena v jediném právním předpise (ZSDP), je zcela nesmyslným slovíčkařením odporujícím smyslu a významu uvedeného ustanovení, aby nutně byla ve výroku rozhodnutí uváděna ustanovení právních předpisů jiných.

K otázce nicotnosti správních rozhodnutí se judikatura soudů rozhodujících ve správním soudnictví vyjadřuje dlouhodobě a konstantně, za všechny lze citovat např. z rozsudku NSS ze dne 22.07.2005, čj. 6 A 76/2001 – 96 (Sb. NSS č.3/2006, rozhodnutí č.793) : *„Nicotný je správní akt, který trpí natolik intenzivními vadami, že jej vůbec za rozhodnutí ani považovat nelze. Takovými vadami jsou např. absolutní nedostatek pravomoci, absolutní nepříslušnost rozhodujícího správního orgánu, zásadní nedostatky projevu vůle vykonavatele veřejné správy (absolutní nedostatek formy, neurčitost, nesmyslnost), požadavek plnění, které je trestné nebo absolutně nemožné, uložení povinnosti nebo založení práva něčemu, co v právním smyslu vůbec neexistuje, či nedostatek právního podkladu k vydání rozhodnutí. K nicotnosti soud přihlíží z úřední povinnosti. Dílčí nedostatky platebního výměru nemohou*

způsobit jeho nicotnost.“ Krajský soud má za to, že samotná absence odkazu na věcnou a místní příslušnost celního úřadu není natolik intenzivní vadou, která by mohla způsobit nicotnost rozhodnutí. Žalobní námitku 3) proto neshledal důvodnou.

K žalobní námitce 4) soud předesílá, že podkladem exekučního rozhodnutí byly platební výměry na úroky z prodlení, nikoli na penále, jak uvádí žalobce, to však není z hlediska této námitky až tak rozhodující. Žalobce však vyvodil z rozsudku NSS, na který poukázal, nesprávné závěry. NSS se v rozsudku ze dne 25.8.2006 č.j. 8 Afs 107/2005-53 zabýval prvotně otázkou vztahu mezi platebním výměrem na penále za pozdní úhradu daňové povinnosti a konkursem prohlášeným na majetek daňového dlužníka. V rozsudku je uvedeno : *„Pokud tedy již byla uhrazena alespoň část penále, stává se platební výměr v tomto rozsahu bezpředmětným a v případném exekučním řízení by jej správce daně nemohl s úspěchem použít coby exekuční titul.“* Z citovaného považuje soud za rozhodující zdůraznit slova **v tomto rozsahu**. Neznamená to, jak se mylně domnívá žalobce, že by platební výměr nebyl vůbec použitelný, ale že je nutno zohlednit částky, které byly v mezidobí uhrazeny. Přesně tak postupoval celní úřad při vydávání předmětného exekučního příkazu – uvedl v něm jak částky původní, tak ale i aktuální výši nedoplatků. Žalobní námitka 4) tedy není důvodná.

Podle § 73 odst. 4 ZSDP, exekuční titul pro daňovou nebo soudní exekuci je

- a) vykonatelný výkaz nedoplatků,
- b) vykonatelné rozhodnutí, jímž se ukládá peněžité plnění,
- c) splatná částka zálohy na daň.

Předmětný exekuční příkaz obsahuje 15 položek, konkretizovaných číslem jednacím, datem vydání, původní částkou, částkou aktuálního nedoplatku a dnem splatnosti – jde o platební výměry na úrok z prodlení, to vše pod nadpisem Výkaz vykonatelných rozhodnutí. Soud neshledává žádný problém v označení, uvozujícím seznam jednotlivých platebních výměrů, a ve shodě s žalovaným má za to, že se bez jakýchkoliv pochybností jedná o seznam vykonatelných rozhodnutí (§ 73 odst. 4 písm. b/ ZSDP). Exekučními tituly byly v daném případě platební výměry na úroky z prodlení. Žalobní námitka 5) tedy není důvodná.

Podle § 73 odst. 2 ZSDP, vymáhání lze zahájit i bez výzvy, pokud hrozí nebezpečí, že účel vymáhání bude zmařen, nepřistoupí-li se k vymáhání neprodleně.

Je pravdou, že celní úřad v odůvodnění exekučního příkazu pouze citoval § 73 odst. 2 ZSDP. Avšak žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí tuto vadu napravil, když této otázce věnoval celý odstavec na str. 3 rozhodnutí. Odůvodnění rozhodnutí žalovaného tedy není nepřezkoumatelné. Za této situace krajský soud zkoumal, zda předmětná vada rozhodnutí správního orgánu 1. stupně je způsobilá přivodit nezákonnost napadeného rozhodnutí [§ 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s.]. Za situace, kdy žalobce konstatoval jen obecně nepřezkoumatelnost odůvodnění rozhodnutí celního úřadu, aniž by dále uvedl, jaký konkrétní dopad to mělo na práva žalobce, dospěl soud k závěru, že tato vada neměla na zákonnost napadeného rozhodnutí žádný vliv, a proto žalobní bod 6) shledal též nedůvodným.

Námitka žalobce o chybném vedení evidence jeho daňového účtu je formulována natolik obecně, že se jí soud nemohl zabývat podrobněji než obecným

konstatováním, že evidence daňového účtu je nepochybně důležitým nástrojem a má odrážet skutečný stav. Žalobce neuvedl konkrétní skutečnosti a jejich vazbu na konkrétní částky vymáhané exekucí příkazem. Rozhodnutím ministerstva financí o prominutí částky a také postupem při zaúčtování částky 9 miliónů Kč se žalovaný podrobně zabýval na str. 3 a 4 napadeného rozhodnutí, žalobce proti argumentaci žalovaného již v žalobě ničeho nenamítal. Ani žalobní námitka 7) tedy není důvodná.

Důvodnou je však žalobní námitka 8).

Podle § 73 odst. 7 ZSDP pro výkon daňové exekuce se použije přiměřeně občanského soudního řádu.

Podle § 263 odst. 1 o.s.ř. výkon rozhodnutí lze nařídít jen v takovém rozsahu, jaký oprávněný navrhl a jaký podle rozhodnutí stačí k jeho uspokojení.

Podle § 312 odst. 2 o.s.ř. výkon rozhodnutí postihuje pohledávku povinného do výše pohledávky oprávněného a jejího příslušenství, pro něž byl nařízen.

Ustálená právní teorie i praxe (srov. např. Drápal L., Bureš J. a kol.: Občanský soudní řád II., Komentář, C.H.Beck 2009, str. 2395, ale též již Handl V., Rubeš J. a kol.: Občanský soudní řád, Komentář, II. díl, Panorama Praha 1985, str. 423), konstantně uzavírá, že přikázání jiné peněžité pohledávky je přípustné jen do výše vymáhané pohledávky (t.j. pohledávky, pro níž byl nařízen výkon), tedy nikoliv celé pohledávky povinného vůči jeho dlužníku, je-li tato vyšší než vymáhaná pohledávka oprávněného.

Krajský soud opakuje, že v posuzované věci byla nařízena daňová exekuce pro vykonatelný nedoplatek ve výši 849 271 Kč přikázáním pohledávek v celkové výši cca 60 miliónů Kč, tzn. přikázáním pohledávek ve výši mnohokrát přesahující vymáhanou pohledávku, což je s ohledem na § 263 odst. 1 a § 312 odst. 2 o.s.ř. nepřípustné.

Napadené rozhodnutí je proto nezákonné, a proto ho krajský soud podle § 78 odst. 1 s.ř.s. zrušil, přičemž podle § 78 odst. 4 s.ř.s. vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení.

Právním názorem vysloveným v tomto rozsudku je žalovaný v dalším řízení vázán (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce byl v řízení plně procesně úspěšný a vzniklo mu tak vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce tvoří zaplacený soudní poplatek ve výši 2.000,- Kč a poštovné ve výši 53,- Kč. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a o.s.ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159, § 160 odst. 1 o.s.ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 15. června 2013

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu